

συνεργήσαντα εἰς τὸν τύπον. Νῦν τὸ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα, ἰδιοῖς αὐτοῦ ἀναλώμασι. Ἐν Τεργεστῶ ἠωδ'· παρὰ Γασπάρῳ Βέϊς. 1804. εἰς 8^{ον}.

(389) — Μαργαρίται, ἤτοι Λόγοι διάφοροι τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐτέρων ἁγίων Πατέρων, παρὰ διαφόρων διδασκάλων περὶ εὐθεντα εἰς ἀπλήν γλῶσσαν πρὸς κοινήν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ὠφέλειαν ἐκδοθέντες μὲν τὸ πρῶτον παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Παχωμίου τοῦ ἐκ τῆς πόλεως Τυρνάβου, ἤτοι ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει μονάζοντος· τανῦν δὲ μετατυπωθέντες μετὰ κρείττονος τάξεως, καὶ τινος προσθήκης, καὶ ἀκριβοῦς ἐπιδιορθώσεως πάντων ἠωδ'. Ἐνετίησι 1804. παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο μετετυπώθη τὸ 1812 ἔτος, ἐν μέρει τῶν Λόγων μετεφράσθη μὲν παρὰ τοῦ Ἱερομονάχου Παρθενίου τοῦ Πελοποννησίου, ἐκεῖνος δὲ εἰς τ' ἅγια Θεοφάνεια ἐξηγήθη παρὰ τοῦ λογιωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις Γρηγορίου τοῦ Κονταρή.

(390) — Διδαχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην τεσσαρακοστήν, καὶ εἰς ἄλλας Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ἐπισήμους ἑορτάς, μετὰ καὶ τινων πανηγυρικῶν λόγων, συνθεῖσαι μὲν καὶ ἐκφωνηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ποτὲ Θεοφιλεστάτου Κερνίκης Ἡλίου Μηνιάτη τοῦ Κεφαλλῆνος τὰ νῦν δὲ μετατυπωθεῖσαι ἐπιστάσι καὶ ἀκριβεῖ διορθώσει Σπυρίδωνος Βλαντῆ, διδασκάλου τοῦ Φλαγκινιανοῦ φροντιστηρίου, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀφιερωθεῖσαι τῇ κλεινῇ καὶ λαμπροτάτῃ τῶν Κεφαλλῆνων νήσῳ, αἷς προσετέθη ἐν τῷ τελει καὶ ὁ περὶ θανάτου ἁ. λόγος τοῦ ῥητορικωτάτου Σεγνέρου, καὶ ἡ ἀνάλυσις τοῦ αὐτοῦ, χάριν τῶν περὶ τὴν ῥητορικὴν ἐνασχολουμένων. Ἐνετίησιν 1804. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Νικολάου Γλυκεῖ. εἰς 4^{ον}.

